

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من ميباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم
بدین بوم وير زنده یک تن ميباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۲۱ اکتوبر ۲۰۱۳

دهشت تنهائی

صبحگاهی ابرآلود صدای گمهایش نفیر خشک برگها را از راهرو دلگیر
کوچه آواز داد. سراسیمه کنار پنجره رفتم و از روزنه ملول نگاهم، نور
آرزومندی را روی سنگفرش خاک آلود مقابل مغازه های در سکوت رفته،
گسیل نمودم.

آه! کسی نبود جز شیارهائی از نقش گمهای یک راهگذر ناشناس که چون من
دل سرد از فریب زمانه بود.

ساعاتی بس دراز نگینهای چشمانم میان جام حسرت یخ بست و وامانده تر از
هر روز، در ظلمت ژرفای سرنوشتم غرق شدم.

سرانجام در رگهایم خون صبر دورانی شد و باز از دهشت تنهائی برگشتم و با
نغمه فریبده سُرور پرواز روحم را تا عرش کامگاری به تماشا گرفتم.

(ناهید "غزل" غنی زاده)